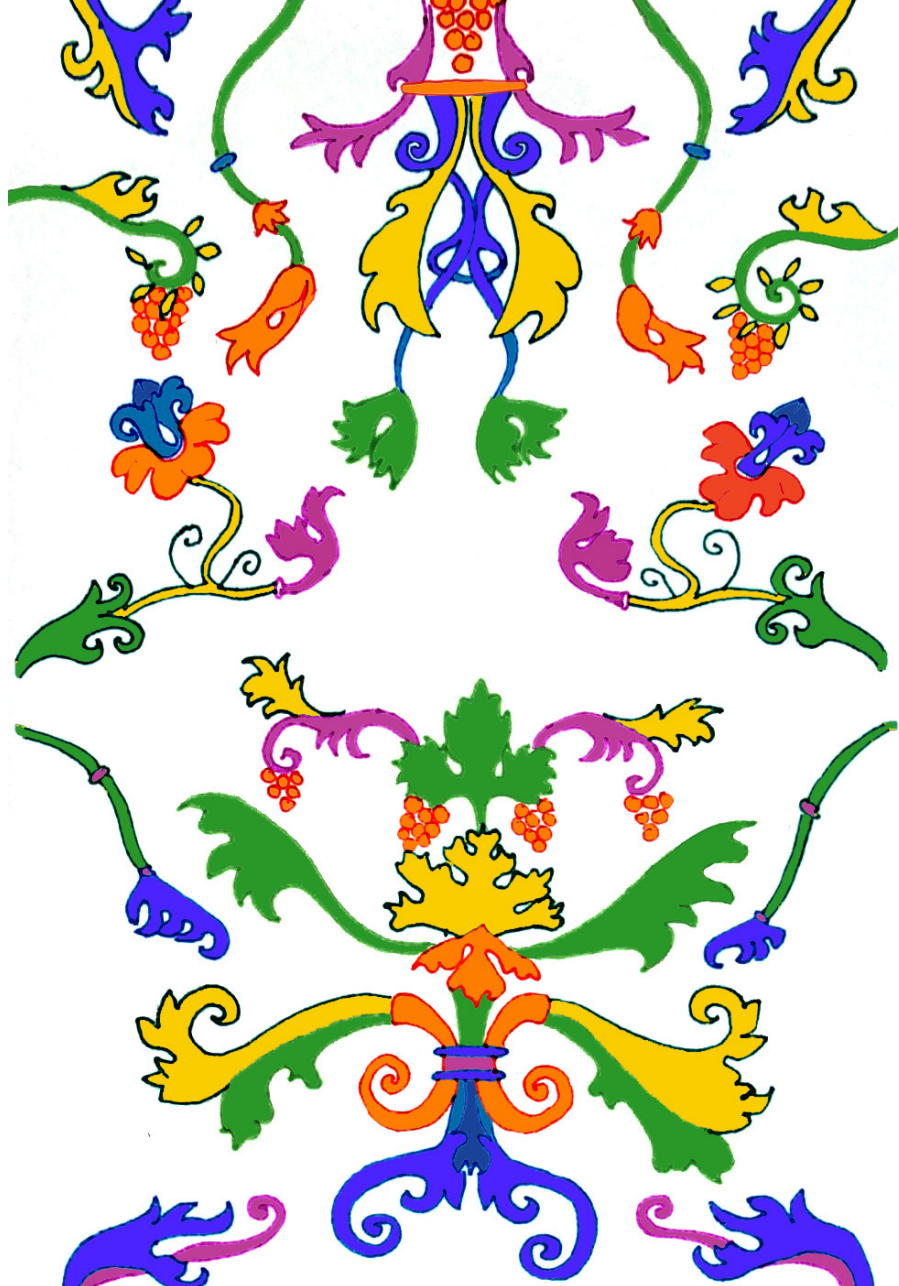

*Italská
pohádka*

Jak slepý zpěvák
vyzrát na zloděje

Come un cantante cieco
supero in astuzia un ladro

Kdysi chodil slepý žebrák po poutích a jarmarcích a zpíval za groš dobrým lidem pro potěšení. Na stará kolena si tak pomaloučku nastřádal sto dukátů. Protože si je však neměl kam schovat, vypravil se jednoho dne do širého pole a tam je potají zahrabal pod starým stromem.

Tempo fa un mendicante cieco se ne andava per sagre e per fiere a cantare recando piacere alla brava gente in cambio di un soldo. Così, con l'avanzare dell'età, raggruzzolò pian piano cento ducati. Siccome però non aveva come nasconderli, s'incamminò un giorno in un campo sterminato e là li seppellì furtivamente sotto un vecchio albero.

Myslel si chudák, že ho při tom nikdo nevidí, jenomže na sousedním poli plel sedlák, známý lakomec.

„Co to jen ten žebrák pod tím stromem dělá?“ lámal si sedlák hlavu, a jenom slepec odešel, rozběhl se ke stromu a začal pod ním hrabat. Po chvíli našel v zemi sto dukátů. Zavýskl si a odnesl je domů.

Il poverino pensava che nessuno lo avrebbe visto, non sapendo che nel campo vicino un contadino, avaro patentato, stava sarchiando.

“Che starà mai facendo quel mendicante sotto quell'albero?“, se ne stava lì a pensare il contadino, e, non appena il cieco se ne

fu andato, corse all'albero e cominciò a scavare. Dopo un po' trovò i cento ducati. Lanciò un grido di gioia e se li portò a casa.

Jenže po nějakém čase potřeboval chudák slepý zpěvák své zlařáky a vydal se pro ně do širého pole ke známému stromu. Ale běda, jeho pokladnička byla prázdná. Slepý žebrák poznal, že ho někdo viděl a že mu peníze odnesl.

„Ach já nešťastník, co si teď počnu?“ hořekoval. „Kdo mi to jen mohl udělat?“

A ještě dlouho naříkal a plakal chudák starý, ale pak ho něco napadlo a rázem se upokojil:

„Jen počkej! V pátek bude u nás trh a já ti tam zazpívám takovou písničku, že mi ty peníze určitě vrátíš!“

A spokojeně se vrátil domů.

Solo che dopo qualche tempo il povero cieco aveva bisogno dei suoi soldi e si incamminò per prenderli nel grande campo, dirigendosi verso l'albero che ben conosceva.

Ma, ahimè, la sua cassetina era completamente vuota.

Il mendicante cieco capì che qualcuno lo aveva visto e gli aveva sottratto i soldi.

“Ah, disgraziato me! E ora cosa faccio?” mormorava: “Chi ha potuto farmi una cosa del genere?”

Ed il povero vecchio ancora a lungo continuò a lamentarsi

e a piangere, fino a quando dovette venirgli in mente qualcosa, perché all'improvviso si chetò:
"Aspetta, aspetta! Venerdì te ne verrai da noi al mercato e io ti canterò una canzone tale che quei soldi alla fine me li restituirai!"
E tutto soddisfatto se ne tornò a casa.

V pátek brzy ráno začal v městečku trh a slepý žebrák se jako vždy postavil u městské brány. Tentokrát však byla jeho písnička trošku jiná než jindy. Zpíval:

„Sto dukátů v skrejši mám,
sto jiných k nim zítra dám,
sto dukátů v skrejši mám,
sto jiných k nim zítra dám...“

Il venerdì mattina nella cittadina si radunava il mercato e, come sempre, il mendicante cieco si posizionò vicino alla porta della città. Quella volta, però, la sua canzone era diversa dalle altre. Cantava:

“Cento ducati ho già nascosto,
e domani cento ancora nasconderò tosto,
Cento ducati ho già nascosto,
e domani cento ancora nasconderò tosto...”

Slepý žebrák se nepřepočítal. Mezi lidmi, co šli toho dne na trh, byl i lakomec, který mu ukradl jeho zlaťáky. Když

uslyšel slepčovu písničku, nezasmál se jako ostatní, naopak, náramně se zarazil:

„Co teď? Jestli tam zítra přijde a nenajde své zlaťáky, už si tam další peníze neschová a já přijdu o sto dukátů.“

A honem běžel domů, vzal ukradených sto dukátů a zahrabal je zpátky pod velký strom. Potom se schoval do blízkého křoví.

Il mendicante cieco aveva fatto bene i suoi conti. Tra le persone che quel giorno si erano recate al mercato si trovava anche l'avarò che aveva rubato i suoi soldi. Sentendo la canzone del cieco non aveva riso come gli altri, anzi, si era fermato di botto:

“E ora? Se domani viene e non trova i suoi ducati, non vorrà più nascondere gli altri soldi e io li perderò”.

E corse subito a casa, prese i cento ducati rubati e li seppellì di nuovo sotto il grande albero. Poi si nascose lì vicino, tra dei cespugli.

Dlouho nečekal.

Jen se trh rozešel, přibelhal se ke stromu starý slepý žebrák, příkrčil se, jako by pod ním hrabal a něco schovával, a potom se zas pomaličku odšoural.

Non dovette aspettare a lungo.

Non appena il mercato finì, il vecchio mendicante cieco

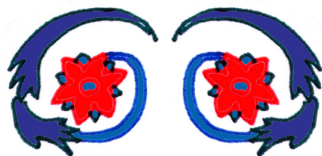
avanzò a tentoni fino all'alberò, si accovacciò come se stes scavando e nascondendo qualcosa e poi pian piano si allontanò.

Sotva slepec zašel, skočil sedlák ke stromu a začal kopat. Ale ať kopal, jak kopal, zlaťáky už nenašel. Ty si chytrý žebrák odnesl do lepší skryše. Místo nich hrábl lakomec do hromádky kozích bobků.

Tak napálil slepý žebrák lakomého sedláka.

Il cieco era appena scomparso che il contadino si precipitò all'albero e prese a scavare. Ma scava scava, i ducati non c'erano più. Il mendicante furbo se li era portati al sicuro in un nascondiglio migliore. Al loro posto l'avarò finì invece per trovare un bel mucchio di letame di capra.

E fu così che il mendicante cieco superò in astuzia il contadino avaro.

Autoři projektu:

Petra Holubářová, Lucie Machová

Převyprávění pohádky:

Anna Polverari

Grafický koncept:

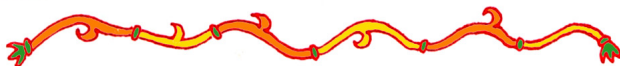
Michaela Casková

Ilustrace a grafické zpracování:

Jakub Dluhosch

InBáze, z. s.

2019

EVROPSKÁ UNIE
Evropské strukturální a investiční fondy
OP Praha – pól růstu ČR

MŠMT
MINISTERSTVO ŠKOLSTVÍ
MLÁDEŽE A TĚLOVÝCHOVY

Městská knihovna v Praze

INBÁZE

